

?
 Ξυλόγιον Ἰωάννου Χορταρμενίου

Codex Vaticanus Graecus 1059.

Chartaceus, Saec. XV,

ff. 598. Cm. 30x22.

Totus una eademque manu plerumque binis columnis scriptus, nempe Chortarmeni⁽¹⁾ (cf. subscriptor f. 163^v, 349^r, 447^r cf. 228) De Johanne Chortarmeno cf. Boll. "Byz. Zeitschr.", XVII, 1908, p. 551).

Multae codici sunt computationes a. 1404-1413 Constantinopoli factae. Prima pars a. 1412 descripta esse videtur (f. 152) et ipsa librorum dispositio suadet ut ex diversis, credo quinque vel sex, codicibus qui olim in illius astronomi penam fuerunt hoc volumen conflatum esse, tertio fere aut quarto Saec. XV decennio, statuamus. (Ureux: "Ad Historiam Astronomiae Symbola" Bonnæ 1879 p. 3 sqq. qui codicem descripsit, nonnullaque ex eo protulit).

Et si quae in eo sunt pleraque ad astronomiam potius quam ad astrologiam quaerunt, indiciarum perstent, doctissimi viri vestigia secuti descriptionem accuratam huius libri datur praestantissimi, qui solus e.g. opus Theodori Melitiniotae nobis servavit.

Post duo folia membranacea, e nomenclologio quodam Graeco a bibliopega addita, sequuntur folia quatuor chartacea vacua, deinde f. 7^{rs} tabulae cartoneae cum commentariis sine auctoris nomine (initium deesse videtur), e.g. f. 7^v, Ψυχοφροια παραδουλιανῶν οὐρανῶν ἐν ἰσουλῶν ὑψοῦς ὑποφ. < Δ. Θ. (1411 p. C. n.) ms.

F. 11^v. Ψυχοφροια παραδουλιανῶν οὐρανῶν κατὰ τὰς πλῆθεις διαστάσεις ἰσουλῶν τῶν ἐν τῷ ἰσουλῶν πρὸς τὸν καὶ τὸν ὑψοῦς ὑποφ. < Δ. Ι. (1409 p. C. n.) ms.

F. 12^r. Κατά τὸν ἰσουλῶν ὑψοῦς ὑποφ. < Δ. Ι. ἰσουλῶν κατὰ τὰς Βυζαντίου παραδουλιανῶν.

F. 12^v. Ὁμοιοτητα τῶν παραδουλιανῶν διαστάσεων κατὰ τὸν ἰσουλῶν.

F. 14^v. Ψυχοφροια παραδουλιανῶν οὐρανῶν ἐν ἰσουλῶν κατὰ τὰς πλῆθεις διαστάσεις κατὰ τὸν ὑψοῦς ὑποφ. < Δ. Ι. (1410 p. C. n.) ms. et multa similia. Ultima tabula f. 17 est anni < Δ. Ι. (= 1415 p. C. n.)

F. 16^v. Tabella κατὰ τὸν ἰσουλῶν πρὸς τὸν κατὰ τὰς Βυζαντίου. (F. 17-18 vacua sunt)

F. 19. In marginibus sit supra et infra rubro pigmento Κορυναῖος Μαρτῆς βασιλεὺς. Interponitur versus: Ἀνατ. Μαροῦδῶν Κορυναῖος βασιλεὺς.

Catalogus Codicum
 Astrologorum Graecorum
 Bp. J. J. J. 1910
 τὸ f. 5. Μέρ. 302
 S. 64-70

(ἀνοδοῦν)

F. 529^r. Τὸ αὐτὸ ἔσφατο φέροντος / φησὶν διδασκαλὴ μαθητοῦ ἀνοδίου.
οὐχ ὅτι ἐκὼν ἐκτάθη ἢ πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀποδοκίμου περὶ
δῶ. — F. 531^r vacuum. (1)

F. 532. Ἀποδοκίμου ἐπινοήματα τῶν ἀνοδίων ἐπινοήματα κατὰ ἀνοδίου
χρῆματ' ἑτάλα capitula astronomica brevia. — F. 539^r vacuum.

F. 540-544. Tribus columnis divisus: prima invenitur Theonit' περὶ
οὐδοῦ ἔπαινον, secunda ὑποδειγμα οὐδοῦ θύμωρ, tertía
Μελιτινίου ὑποδειγμα πνεύματος

F. 545 Κλεινὸν ὑποδειγμα πρὸς φησὶν πῶς δὲ τὰ ἀνοδίου περιόδοι
ἢ δὲ Σέξου οὐχ ὅτι ἐπινοήματα. ἢ δὲ φέροντος ἐπὶ τῷ ἀνοδίου
ἐπινοήματα κατὰ ἀνοδίου διὰ τὸ κοινὸν Μελιτινίου. Excerpta astro-
nomica cum exemplis et scholiis [excerpta sunt ex Theodori Melitiniotae
tribusliblo P. II, f. 294-306, huius codicis (Ussener)].

F. 555. Exempla proferuntur scriptoribus ipsius libri ab anno 5211' (1404)
usque ad annum 5212 (1412).

Item f. 557^r legitur: Ἐπινοήματα οὐχ ὅτι ἐπὶ τῷ ἀνοδίου, ἐπὶ
f. 559: Παροδοκίμου οὐχ ὅτι ἐπὶ τῷ ἀνοδίου. Sequuntur
aliae plurimae computationes ad eundem annum 5212 pertinentes.

— F. 583 incipiunt computationes anni 5213 (1413).

F. 586^r subscriptio subripuente: Ἐπινοήματα οὐχ ὅτι ἐπὶ τῷ ἀνοδίου
ἐπινοήματα κατὰ ἀνοδίου διὰ τὸ κοινὸν Μελιτινίου. Sequitur
σα γὰρ ἀνοδίου ἐπινοήματα ἐπὶ τῷ ἀνοδίου περὶ ἀνοδίου.

f. 587^r rgg. ὑποδειγμα τῶν ἀνοδίων τῶν ἀνοδίων τῶν ἀνοδίων
οὐχ ὅτι ἐπὶ τῷ ἀνοδίου (1412)

F. 591. ὑποδειγμα τῶν ἀνοδίων κατὰ τὸ 5212 (1412) ἔστι ἡ
ἐπινοήματα ἐπὶ τῷ ἀνοδίου ἐπὶ τῷ ἀνοδίου ἐπὶ τῷ ἀνοδίου
usque ad finem libri, f. 598^r.

(1) Sequitur altera codicis pars in diversa charta ab eodem librario
[i.e. Joh. Chostarmeno] scripta eaque diverri argumenti. . . . Neque
enim solum ex antiquioribus astronomiae auctoribus excerpta ille
composuit, sed etiam ipse ad illa exempla singulorum annorum 1404-
1413 computationes astronomicarum instituit. (Ussener.)